



Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 128/12
17.01.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Vere Pešić i Olge Đuričić, članova veća, sa savetnikom suda Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu Komisije za hartije od vrednosti Republike Srbije, za preispitivanje sudske odluke – presude Upravnog suda 16 U 21426/10 od 26.01.2012. godine, uz učešće protivne stranke B.d.d. M.D. AD B., čiji je punomoćnik M.C.L., advokat iz B., u predmetu inspekcijском, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 17.01.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom uvažena je tužba tužioca B.d.d. M.D. AD B. i poništeno rešenje Komisije za hartije od vrednosti Republike Srbije broj 6/0-17-393/82-09 od 29.03.2010. godine i predmet vraćen nadležnom organu na ponovno odlučivanje. Poništenim rešenjem od 29.03.2010. godine stavom 1. dispozitiva naloženo je tužiocu da otkloni sledeće nepravilnosti: da saglasno čl. 117. st. 3. Zakona o tržištu hartija od vrednosti i drugih finansijskih instrumenata kao profesionalni učesnik na finansijskom tržištu obavesti Komisiju za hartije od vrednosti o mogućim odnosno uočenim manipulacijama na tržištu; da u postupku prijema naloga kupovine, odnosno prodaje hartija od vrednosti, vodi računa o primeni čl. 165. st. 1. tač. 3. Zakona o tržištu hartija od vrednosti i drugih finansijskih instrumenata (koji se odnosi, između ostalog, na obavezu odbijanja prijema naloga za kupovinu odnosno prodaju hartija od vrednosti kada se utvrdi da bi izvršenjem takvog naloga bile prekršene odredbe ovog zakona o zabrani manipulacije); da se prijem naloga od strane klijenta vrši na način propisan čl. 42. i 45. Pravilnika o uslovima za obavljanje delatnosti brokersko-dilerskog društva, odnosno prema propisanom sadržaju naloga i knjige naloga, tj. da u slučaju prijema naloga u poslovnim prostorijama tužioca naloge primaju lica sa licencom brokera (lice koje poseduje određeni cenzus znanja, a što se potvrđuje posedovanjem sertifikata o položenom stručnom ispitu); stavom 2. dispozitiva, privremeno je zabranjeno tužiocu obavljanje svih poslova iz dozvole za obavljanje delatnosti brokersko-dilerskog društva u trajanju od 30 dana; stavom 3. dispozitiva utvrđeno je da rok za otklanjanje nepravilnosti iz tačke 1. alineje 1, 2 i 3 ovog rešenja je odmah prilikom obavljanja poslova; stavom 4. dispozitiva utvrđeno je da se zabrana poslova iz dozvole za obavljanje delatnosti brokerskog dilerskog društva tužioca ne odnosi: na naloge unete u sistem trgovanja B.b. AD B. do trenutka prijema rešenja kao i povlačenja naloga, koji će se obavljati putem pomoćne radne stanice na "Beogradskoj berzi" AD; na poslove koje će tužilac preduzeti u cilju otklanjanja nepravilnosti kako je to naloženo tačkom 1 ovoga rešenja; na poslove prenosa hartija od vrednosti sa vlasničkih računa koji se vode kod tužioca kao člana centralnog registra hartija od vrednosti na vlasničke račune kod drugog člana Centralnog registra hartija od vrednosti, na zahtev i po nalogu klijenta; stavom 5. dispozitiva, saglasno čl. 34. st. 3. Pravilnika o uslovima i načinu vršenja nadzora nad poslovanjem učesnika na finansijskom tržištu, naloženo je tužiocu da ne naplaćuje klijentima troškove za obavljanje prenosa hartija od vrednosti iz tačke 6. alineja 3. ovoga rešenja i stavom 6. i 7. dispozitiva utvrđeno je da rok za izvršenje ovog rešenja počinje narednog dana od dana prijema rešenja i da je rešenje konačno.

U zahtevu, podnetom na osnovu čl. 49. Zakona o upravnim sporovima, podnosilac pobija zakonitost pravnosnažne presude Upravnog suda 16 U 21426/10 od 26.01.2012. godine, zbog povrede zakona. Navodima zahteva ukazuje da je pobijana presuda doneta uz povredu čl. 196. st. 3. i čl. 201. st. 1. Zakona o opštem upravnom postupku, jer se na komisiju, kao samostalnu organizaciju, pre odnosi st. 2. čl. 201. Zakona o opštem upravnom postupku, kojim je propisano da rešenje koje je doneo kolegijalni organ potpisuje predsedavajući, ako zakonom ili drugim propisom nije drukčije određeno. Ističe da je Komisija za hartije od vrednosti nezavisna i samostalna organizacija Republike Srbije, da ne može preneti službena ovlašćenja na druga lica – zaposlene koji imaju propisanu stručnu spremu, kao i da pravo potpisa na poništenom rešenju imaju svi članovi Komisije. Ukazuje da je u tom svojstvu poništeno rešenje potpisao član komisije, dr D.M., po pismenom ovlašćenju predsednika komisije broj 1/0-01-379/6-04 od 26.11.2004. godine, datom u skladu sa čl. 20. Statuta. Nadalje se u zahtevu navodi da Komisija, kao samostalna institucija, nije uklopljena u strukturu ostalih organa uprave zbog čega ne podleže principu odlučivanja putem većanja i glasanja već saglasno čl. 236. st. 3. Zakona o tržištu

čega ne podleže principu odlučivanja putem većanja i glasanja, već saglasno čl. 236. st. 3. Zakona o tržištu hartija od vrednosti, odlučuje većinom glasova svih članova, uključujući i predsednika, a čl. 34. st. 1. Statuta komisije propisano je da je rad komisije javan. Predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i ukine pobijanu presudu Upravnog suda, a predmet vrati na ponovno odlučivanje ili da istu preinači i odbije tužbu.

Protivna stranka, kojoj je zahtev uredno dostavljen, u ostavljenom roku nije dostavila odgovor na zahtev.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva, u smislu čl. 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijane presude, Upravni sud je ocenjujući zakonitost osporenog rešenja našao da to rešenje nije potpisao predsednik komisije M.Š., kao službeno lice koje u skladu sa Zakonom o tržištu hartija od vrednosti i Statutom Komisije predstavlja i zastupa komisiju, rukovodi njenim radom i potpisuje akte koje donosi komisija, već je "za" predsednika komisije rešenje potpisalo drugo lice nečitkog potpisa, za koje iz člana 173. stav 1. i člana 222. stav 2. Zakona o tržištu hartija od vrednosti i drugih finansijskih instrumenata i čl. 192. Zakona o opštem upravnom postupku, na koji se tuženi organ i pozvao u uvodu rešenja, ne proizilazi da je ovlašćeno da rešenje potpiše. Stoga je, po oceni Upravnog suda, osporeno rešenje zasnovano na bitnoj povredi pravila postupka iz čl. 201. i 196. stav 3. Zakonom o upravnom postupku. Pored toga, Upravni sud je našao da se u dostavljenim spisima tuženog ne nalazi zapisnik o većanju i glasanju sačinjen u skladu sa čl. 69. Zakona o opštem upravnom postupku. Kako je Komisija za hartije od vrednosti, prema čl. 229. i 236. Zakona o tržištu hartija od vrednosti i drugih finansijskih instrumenata kao i čl. 10. Statuta Komisije, kolegijalni organ koji u rešavanju u upravnim stvarima shodno primenjuje odredbe Zakona o opštem upravnom postupku, Upravni sud je zaključio da je i učinjena povreda pravila postupanja propisane čl. 69. Zakona o opštem upravnom postupku, od bitnog uticaja na zakonitost osporenog rešenja.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da je presuda doneta bez povreda pravila postupka i da je zakonitost osporenog rešenja ocenjena pravilnom primenom odredaba Zakona o opštem upravnom postupku, a saglasno odredbama Zakona o tržištu hartija od vrednosti i drugih finansijskih instrumenata ("Sl. glasnik RS" 47/2006) i Statuta Komisije za hartije od vrednosti. Pri tome su u obrazloženju pobijane presude za tu ocenu dati dovoljni i jasni razlozi koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva da svi članovi komisije imaju pismeno ovlašćenje predsednika komisije da postupaju i potpisuju sve akte donete u upravnom postupku i da Komisija, kao samostalna institucija, nije uklopljena u strukturu ostalih organa uprave zbog čega ne podleže principu odlučivanja putem većanja i glasanja, pa nalazi da ovi navodi nisu osnovani. Odredbom čl. 225. st. 1. Zakona o tržištu hartija od vrednosti i drugih finansijskih instrumenata ("Sl. glasnik RS" 47/2006), propisano je da komisija u rešavanju u upravnim stvarima shodno primenjuje Zakon o opštem upravnom postupku, osim ako ovim zakonom nije drukčije određeno. Odredbama čl. 228. i 236. Zakona o tržištu hartija od vrednosti i drugih finansijskih instrumenata, kao i saglasno njima datim odredbama čl. 10., 11. st. 1. i 18. st 1. tač. 6. Statuta Komisije za hartije od vrednosti, propisano je da Komisija za hartije od vrednosti u upravnim stvarima odlučuje kao kolegijalni organ. Međutim, označenim kao ni ostalim odredbama navedenih zakonskih propisa potpisivanje rešenja od strane ovlašćenog lica, kao ni odlučivanje komisije, kao kolegijalnog organa, nije drukčije određeno, pa se i po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, u konkretnom slučaju na ova pitanja u postupku donošenja osporenog rešenja shodno primenjuju odredbe Zakona o opštem upravnom postupku. Stoga je, po oceni ovoga Suda, pravilno zaključivanje iz obrazloženja pobijane presude da su učinjene povrede pravila postupanja propisane čl. 201. u vezi sa čl. 196. st. 3. Zakona o opštem upravnom postupku, kao i čl. 69. istog zakona, od bitnog uticaja na zakonitost osporenog rešenja.

Nalazeći da ni ostali navodi zahteva nisu od uticaja na drugačiju odluku suda o zakonitosti pobijane presude, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu čl. 55. st. 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 17.01.2013. godine, Uzp 128/12

Zapisničar,

Radojka Marinković,s.r.

Predsednik veća - sudija,

Snežana Živković,s.r.